

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ**

**ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΓΕΝΙΚΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑ**

Αθήνα, 24-04-2024

Αριθ. Πρωτ. : 33666 - 24-04-2024

Ταχ. Δ/ση : Πλατεία Κάνιγγος
Ταχ. Κώδικας : 10181, Αθήνα
Πληροφορίες : Γ. Διονυσόπουλος
Τηλέφωνο : 210 38 93 216
E-mail : gdiونسopoulos@mindev.gov.gr

**ΠΡΟΣ: Υπηρεσία Συντονισμού
Γραφείο Κοινοβουλευτικών Θεμάτων
Ιδίου Υπουργείου
Υπόψη Γ. Σταθούλη
E-mail: gstathouli@mnec.gr**

ΘΕΜΑ: Απάντηση στην Αναφορά με αρ. πρωτ. 1630/12.04.2024.

ΣΧΕΤ. : Το με αρ. πρωτ. 30318/12.04.2024 υπηρεσιακό σας σημείωμα.

Σε απάντηση της με αρ. πρωτ. 1630/12.04.2024 Αναφοράς του Χαράλαμπου (Χάρη) Μαμουλάκη, Βουλευτή Ηρακλείου του ΣΥ.ΡΙΖ.Α - Προοδευτική Συμμαχία, με θέμα «Σε αδιέξοδο οι δανειολήπτες σε Ελβετικό Φράγκο», με την οποία παρέθεσε το δημοσίευμα του Συλλόγου Δανειοληπτών Ελβετικού Φράγκου (ΣΥ.ΔΑΝ.Ε.Φ.) περί «εσφαλμένης ερμηνείας διάταξης του Νόμου περί καταναλωτή και καταναλωτικού δικαίου» σας ενημερώνουμε για τα κάτωθι:

Η υπόθεση των ενυπόθηκων δανείων σε ελβετικό φράγκο αφορά μεγάλο αριθμό Ελλήνων δανειοληπτών, καθώς η ανατίμηση του ελβετικού φράγκου σε σχέση με το ευρώ, μετά από απόφαση της Κεντρικής Τράπεζας της Ελβετίας, επιβάρυνε σημαντικά τους δανειολήπτες σε ελβετικό φράγκο. Η Γενική Γραμματεία Εμπορίου παρακολούθησε προσεκτικά την εξέλιξη των σχετικών δικαστικών αποφάσεων για το θέμα και ιδίως τις **αποφάσεις του Αρείου Πάγου** για το ζήτημα.

Επίσης, εξέτασε αιτήματα φορέων και δανειοληπτών για έκδοση υπουργικής απόφασης κατά τα οριζόμενα στο (τότε ισχύον) άρθρο 10 παρ. 21 του ν. 2251/1994, κατ' επίκληση των αποφάσεων:

- α) υπ' αριθμ. 17/2017 του Εφετείου Λάρισας,
- β) υπ' αριθμ. 86/2017 του Εφετείου Αιγίου και
- γ) υπ' αριθμ. 35/2015 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου.

Επί των ως άνω αιτημάτων και σε συνέχεια σχετικής αναφοράς του βουλευτή Δωδεκανήσου της Νέας Δημοκρατίας Ιωάννη Παππά πριν από περίπου ένα έτος η Γενική Γραμματεία Εμπορίου απέστειλε το υπ' αριθμ. **7376/26-01-2023** έγγραφό της, το οποίο διαβιβάστηκε στη Βουλή μέσω του υπ' αριθμ. 11014/03.02.2023 εγγράφου του Γραφείου Κοινοβουλευτικών Θεμάτων του Υπουργείου Ανάπτυξης. Στο εν λόγω έγγραφο η Γενική Γραμματεία Εμπορίου παρέθετε αναλυτικά για ποιους λόγους δεν μπορεί να εκδοθεί Υπουργική Απόφαση βάσει του (τότε ισχύοντος) άρθρου 10 παρ. 21 του ν. 2251/1994, ήτοι αφενός λόγω της ύπαρξης αντίθετων αποφάσεων του Αρείου Πάγου (Ολομέλεια ΑΠ 4/2019, Α1 Πολιτικό Τμήμα ΑΠ 948/2021) και αφετέρου λόγω και των πρόσθετων

προβλημάτων που έχει η χρησιμοποίηση ως βάσης για την έκδοση της Υπουργικής Απόφασης του τότε ισχύοντος άρθρου 10 παρ. 21 του ν. 2251/1994 κάθε μια εκ των επικαλούμενων τριών αμετάκλητων αποφάσεων (17/2017 Εφετείου Λάρισας, 86/2017 Εφετείου Αιγίου και 35/2015 Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου).

Ο Σύλλογος Δανειοληπτών Ελβετικού Φράγκου (ΣΥ.ΔΑΝ.Ε.Φ.) επανέρχεται τώρα με το ίδιο αίτημα, επικαλούμενος τις ίδιες ως άνω αμετάκλητες αποφάσεις, αναφέροντας μάλιστα ότι δήθεν υπήρξε λάθος ερμηνεία του νόμου στο ως άνω έγγραφό σε σχέση με την κρίση των υπηρεσιών της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου ότι η ένωση προσώπων που διατηρεί επιχείρηση εκμετάλλευσης πρατηρίου υγρών καυσίμων δεν έχει πλέον την ιδιότητα του καταναλωτή και άρα δεν είναι δυνατό η υπ' αρ. 86/2017 απόφαση του Εφετείου Αιγίου να ενεργοποιήσει την εξουσιοδοτική διάταξη του ν. 2251/1994 για έκδοση Υπουργικής Απόφασης.

Προκειμένου να καταστεί απολύτως σαφές και ότι ουδεμία λάθος ερμηνεία υφίσταται, αλλά και ότι δεν είναι δυνατή η έκδοση Υπουργικής Απόφασης βάσει του άρθρου 10 παρ. 21 (νυν άρθρου 14 παρ. 4ι) του ν. 2251/1994 επισημαίνουμε τα ακόλουθα:

Το άρθρο 10 παρ.21 του ν.2251/1994 όριζε ότι: «21. Ο Υπουργός Ανάπτυξης μπορεί με απόφαση του, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, να καθορίζει τους όρους και τις προϋποθέσεις προσαρμογής της συναλλακτικής συμπεριφοράς των προμηθευτών στο δεδικασμένο αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων επί αγωγών καταναλωτή ή ενώσεων καταναλωτών, εφόσον οι συνέπειες του δεδικασμένου έχουν ευρύτερο δημόσιο ενδιαφέρον για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και την προστασία των καταναλωτών».

Το άρθρο 10 παρ.21 του ν.2251/1994 καταργήθηκε με το άρθρο 11 του ν.5019/2023 και στη θέση του εισήχθη (με το άρθρο 9 παρ.2 του ν. 5019/2023) η με παραπλήσιο περιεχόμενο διάταξη του **άρθρου 14 παρ. 4ι του ν. 2251/1994**, η οποία προβλέπει τα ακόλουθα: «4ι. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Επενδύσεων μπορούν να καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις προσαρμογής της συναλλακτικής συμπεριφοράς των προμηθευτών στο δεδικασμένο αμετάκλητων δικαστικών αποφάσεων επί αγωγών καταναλωτή ή ενώσεων καταναλωτών, εφόσον οι συνέπειες του δεδικασμένου έχουν ευρύτερο δημόσιο ενδιαφέρον για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και την προστασία των καταναλωτών».

Μέσω αυτής της νομοθετικής εξουσιοδότησης ο νομοθέτης επιχειρεί να ανταποκριθεί στο αίτημα για συμμόρφωση των προμηθευτών και για οριστική εξάλειψη από τις καταναλωτικές συμβάσεις των άπαξ κριθέντων αμετακλήτως ως καταχρηστικών ΓΟΣ, χωρίς να χρειάζεται κάθε φορά η εκ νέου δικαστική αντιμετώπιση κάθε προμηθευτή που συνεχίζει να εφαρμόζει ίδιους ή ισοδύναμους Γενικούς Όρους Συναλλαγών, στηριζόμενος στο ότι δεν υπήρξε διάδικος στην κριθείσα δίκη.

Σύμφωνα με το Συμβούλιο της Επικρατείας (απόφαση Ολομελείας ΣτΕ υπ' αριθμ. 1210/2010) για την άσκηση της κανονιστικής αρμοδιότητας της Διοίκησης βάσει της ως άνω νομοθετικής εξουσιοδότησης τίθενται σωρευτικά τρεις προϋποθέσεις: α) ύπαρξη αμετάκλητης δικαστικής απόφασης, β) έναρξη της δίκης με αγωγή καταναλωτή ή ένωσης καταναλωτών και γ) οι συνέπειες του δεδικασμένου ή της ιδιότυπης δεσμευτικότητας σε περίπτωση συλλογικών αγωγών να έχουν

ευρύτερο δημόσιο ενδιαφέρον για την εύρυθμη λειτουργία της αγοράς και την προστασία των καταναλωτών.

Εν προκειμένω, όπως είχαμε επισημάνει και στην υπ' αριθμ. 7376/26-01-2023 απάντησή μας σε κάθε περίπτωση, η **Ολομέλεια του Αρείου Πάγου με την υπ' αριθμ. 4/2019 απόφασή της** έκρινε ότι ο όρος των δανειακών συμβάσεων για αποπληρωμή σε ευρώ ή ελβετικό φράγκο με βάση την τρέχουσα ισοτιμία είναι δηλωτικός όρος και ως εκ τούτου δεν υπόκειται σε έλεγχο καταχρηστικότητας. Περαιτέρω, και με **την υπ' αριθμ. 948/2021 απόφασή του ο Άρειος Πάγος (Α1' Πολιτικό Τμήμα)**, σε υπόθεση συλλογικής αγωγής για την αναγνώριση ως καταχρηστικών Γενικών Όρων Συναλλαγών, κατά το άρθρο 2, παρ. 6 και 7 του ν. 2251/1994, κατέληξε, ομοίως, στο συμπέρασμα ότι οι δηλωτικοί όροι δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 2251/1994 και συνεπώς εξαιρούνται από το δικαστικό έλεγχο καταχρηστικότητας.

Επομένως, και μόνο εξ αυτού του λόγου, δηλαδή της ύπαρξης αντίθετης νομολογίας του Αρείου Πάγου δεν είναι δυνατή η έκδοση Υπουργικής Απόφασης βάσει του ν.2251/1994, κατ' επίκληση των προγενέστερων και χαμηλότερης βαθμίδος αποφάσεων (17/2017 του Εφετείου Λάρισας, 86/2017 του Εφετείου Αιγίου και 35/2015 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου).

Στο σημείο αυτό είναι κρίσιμο να υπενθυμίσουμε ότι και η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ είχε την ίδια προσέγγιση ως προς την εφαρμογή της εξουσιοδοτικής διάταξης για την έκδοση Υπουργικής Απόφασης βάσει του ν. 2251/1994, καθώς ουδέποτε προέβη στην έκδοση τέτοιας Υπουργικής Απόφασης βάσει των ως άνω τριών μεμονωμένων αποφάσεων των ετών 2015 και 2017 που επικαλείται ο Σύλλογος Δανειοληπτών Ελβετικού Φράγκου (ΣΥ.ΔΑΝ.Ε.Φ.).

Επισημαίνεται δε επιπρόσθετα ότι στο πλαίσιο απάντησης σε επίκαιρη ερώτηση του βουλευτή Λάρισας Βασιλείου Κόκκαλη με θέμα «Δανειολήπτες στεγαστικών δανείων με το νόμισμα του Ελβετικού Φράγκου» με την οποία ετέθη υπόψη του τότε Υπουργού Οικονομίας, Ανάπτυξης και Τουρισμού Γεωργίου Σταθάκη η προαναφερθείσα αμετάκλητη απόφαση υπ' αριθμ. **35/2015 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου**, ο τελευταίος επεσήμανε ότι: *«Να υπενθυμίσω ότι η υπόθεση αυτήν τη στιγμή πέρα από την μεμονωμένη περίπτωση, την οποία επικαλείται η ερώτηση, βρίσκεται μετά από προσφυγή της Ένωσης Καταναλωτών, το οποίο θα καλύπτει το σύνολο των περιπτώσεων, σε διαδικασία δικαστικής απόφασης και μάλιστα στο υψηλότερο επίπεδο. Συνεπώς, το ένα στοιχείο είναι ότι θα υπάρξει δικαστική απόφαση σύντομα, η οποία θα καλύπτει γενικά την κατηγορία αυτή και όχι μεμονωμένο δανειολήπτη»* (βλ. Πρακτικά της Βουλής της 12.02.2016, <https://www.hellenicparliament.gr/UserFiles/a08fc2dd-61a9-4a83-b09a-09f4c564609d/es20160212.pdf>, σελ. 5896).

Εν προκειμένω, όπως προαναφέρθηκε με την υπ' αριθμ. **948/2021 απόφασή του επί συλλογικής αγωγής ένωσης καταναλωτών ο Άρειος Πάγος** κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν είναι δυνατός ο έλεγχος καταχρηστικότητας των επίμαχων όρων βάσει του άρθρου 2 του ν.2251/1994.

Επιπρόσθετα, δε ακόμα και αν δεν υπήρχε η ως άνω νομολογία του Αρείου Πάγου, τότε και πάλι δεν θα ήταν δυνατή η έκδοση Υπουργικής Απόφασης βάσει των αποφάσεων που παραθέτει ο Σύλλογος Δανειοληπτών Ελβετικού Φράγκου (ΣΥ.ΔΑΝ.Ε.Φ.). Ειδικότερα, οι εν λόγω αποφάσεις δεν μπορούν να αποτελέσουν βάση για την έκδοση Υπουργικής Απόφασης και για τους πρόσθετους λόγους που

είχαμε επισημάνει και στην προηγούμενη υπ' αριθμ. 7376/26-01-2023 απάντησή μας και επαναλαμβάνουμε κατωτέρω:

Α) Ως προς την υπ' αριθμ. **17/2017 απόφαση του Εφετείου Λάρισας:** Η εν λόγω απόφαση εκδόθηκε επί της με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου 121/12.12.2013 έφεσης κατά της με αριθμ. 127/2013 απόφασης του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Τρικάλων, η οποία εκδόθηκε επί της με αριθμ. κατάθεσης 19/2013 ανακοπής που άσκησαν οι ανακόπτοντες δανειολήπτες. Συνεπώς, για την απόφαση αυτή δεν συντρέχει καν η προϋπόθεση της έναρξης της δίκης με αγωγή καταναλωτή ή ένωσης καταναλωτών, όπως ρητά επιτάσσει το άρθρο 10 παρ. 21 (νυν άρθρο 14 παρ. 4ι) του ν. 2251/1994.

Β) Ως προς την υπ' αριθμ **35/2015 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου:** Η εν λόγω απόφαση αναγνώρισε ότι στη δανειακή σύμβαση προβλεπόταν προστασία από τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας η οποία κάλυπτε τις πρώτες 36 δόσεις του δανείου, δίδοντας την ευχέρεια στον πιστούχο να συντομεύσει και όχι να διευρύνει, δηλαδή να ανανεώσει, την προθεσμία προστασίας. Συνεπώς, ο όρος περί ανανέωσης της μηνιαίας δόσης από τις διακυμάνσεις της ισοτιμίας μεταξύ ελβετικού φράγκου και ευρώ δεν συμπεριλήφθηκε εγγράφως μεταξύ της δανειολήπτριας και της τράπεζας και επομένως η **προφορικώς προδιατυπωμένη ρήτρα** περί ανανέωσης της προστασίας της μηνιαίας δόσης από τις διακυμάνσεις της συναλλαγματικής ισοτιμίας Ευρώ-Ελβετικού φράγκου αναγνωρίστηκε ότι είναι άκυρη ως καταχρηστική.

Γ) Ως προς την επίμαχη απόφαση υπ' αριθμ **86/2017 απόφαση του Εφετείου Αιγίου:** Η απόφαση εκδόθηκε κατόπιν αγωγής ένωσης προσώπων που διατηρεί επιχείρηση εκμετάλλευσης πρατηρίου υγρών καυσίμων, η οποία (ένωση προσώπων) δεν έχει την ιδιότητα του καταναλωτή ή ένωσης καταναλωτών, όπως επιτάσσει το άρθρο 10 παρ.21 Ν.2251/1994 (νυν άρθρο 14 παρ. 4ι) του ν. 2251/1994). Εκ του περισσού δε επισημαίνεται ότι στην εν λόγω απόφαση και με βάση τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης κρίθηκε ότι οι όροι της μετατροπής του νομίσματος από ευρώ σε ελβετικό φράγκο έγιναν προφορικά και συνεπώς ήταν **αδύνατος ο έλεγχος περί καταχρηστικότητας Γενικού Όρου Συναλλαγών (ΓΟΣ) υπό το πρίσμα του Ν.2251/1994** και για το λόγο αυτό αναγνωρίστηκε ότι οι δανειακές συμβάσεις της ένωσης προσώπων είναι αντίθετες στις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

Δηλαδή η εν λόγω απόφαση δεν πληροί εκτός των άλλων και τις ακόλουθες δύο προϋποθέσεις που θέτει η εξουσιοδοτική διάταξη του ν.2251/1994, καθώς:

(α) Δεν υφίσταται η προϋπόθεση της έναρξης της δίκης με αγωγή καταναλωτή ή ένωσης καταναλωτών, όπως ρητά επιτάσσει το άρθρο 10 παρ. 21 (νυν άρθρο 14 παρ. 4ι) του ν. 2251/1994.

(β) Δεν κρίνει καν ως καταχρηστικό κάποιον όρο βάσει των διατάξεων του ν.2251/1994, το οποίο είναι προϋπόθεση για την ενεργοποίηση της εξουσιοδοτικής διάταξης του άρθρου 10 παρ.21 Ν.2251/1994 (νυν άρθρου 14 παρ. 4ι του ν. 2251/1994), αλλά έκρινε ότι οι δανειακές συμβάσεις της ένωσης προσώπων πρατηριούχων είναι αντίθετες στις διατάξεις του Αστικού Κώδικα.

Παραβλέποντας το γεγονός ότι ούτως ή άλλως είναι αδύνατον μια δικαστική απόφαση η οποία δεν κρίνει ως καταχρηστικό κάποιον γενικό όρο συναλλαγών βάσει του ν. 2251/1994 να αποτελέσει

βάση για την έκδοση σχετικής Υπουργικής Απόφασης, ο Σύλλογος Δανειοληπτών Ελβετικού Φράγκου (ΣΥ.ΔΑΝ.Ε.Φ.) προβαίνει επιπρόσθετα και σε μια **απόλυτα αβάσιμη και νομικά έωλη ερμηνεία του ν. 2251/1994** ισχυριζόμενος ότι ήταν εσφαλμένη η άποψη της Γενικής Γραμματείας Εμπορίου ότι μια ένωση προσώπων που διατηρεί επιχείρηση εκμετάλλευσης πρατηρίου υγρών καυσίμων ΔΕΝ έχει πλέον την ιδιότητα του καταναλωτή βάσει του ν. 2251/1994. Κατά την άποψη του Συλλόγου Δανειοληπτών Ελβετικού Φράγκου (ΣΥ.ΔΑΝ.Ε.Φ.), ακόμα και μετά την τροποποίηση της έννοιας του καταναλωτή με το ν. 4512/2018, μια ένωση προσώπων που διατηρεί επιχείρηση εκμετάλλευσης πρατηρίου υγρών καυσίμων έχει την ιδιότητα του καταναλωτή, με επίκληση νομολογίας πριν την τροποποίηση του ν.4512/2018, ήτοι της απόφασης 13/2015 του Αρείου Πάγου.

Επ' αυτού επισημαίνουμε ότι η έννοια του καταναλωτή στο νόμο 2251/1994 έχει ως ακολούθως:

Μέχρι το 2018 η έννοια του καταναλωτή **προσδιοριζόταν στο άρθρο 1 παρ. 4 του ν.2251/1994**, το οποίο όριζε τα εξής:

«4. Με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του παρόντος νόμου νοούνται:

α) Καταναλωτής, κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο ή ενώσεις προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα για τα οποία προορίζονται τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες που προσφέρονται στην αγορά και τα οποία κάνουν χρήση των προϊόντων ή των υπηρεσιών αυτών, εφόσον αποτελούν τον τελικό αποδέκτη τους. Καταναλωτής είναι και: αα) κάθε αποδέκτης διαφημιστικού μηνύματος, ββ) κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο που εγγυάται υπέρ καταναλωτή, εφόσον δεν ενεργεί στο πλαίσιο της επαγγελματικής ή επιχειρηματικής δραστηριότητας του».

Στο πλαίσιο του ορισμού αυτού ήταν ασφαλώς δυνατή η άποψη που εξέφρασε και ο Άρειος Πάγος στην υπ' αριθμ. 13/2015 απόφασή του, ότι δηλαδή οι λήπτες τραπεζικών προϊόντων θεωρούνται «τελικοί αποδέκτες» υπηρεσίας και συνεπώς έχουν την ιδιότητα του καταναλωτή.

Ωστόσο, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τροποποίησε νομοθετικά την έννοια του καταναλωτή, καθώς με το άρθρο 100 του ν. 4512/2018 **κατήργησε τον ως άνω ορισμό του άρθρου 1 παρ. 4 του ν.2251/1994 και προσδιόρισε την έννοια του καταναλωτή στο ισχύον άρθρο 1α παρ.1 του ν.2251/1994** ως ακολούθως:

«1. Καταναλωτής: κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο ενεργεί για λόγους οι οποίοι δεν εμπίπτουν στην εμπορική, επιχειρηματική, βιοτεχνική ή ελευθέρια επαγγελματική του δραστηριότητα».

Η ερμηνευτική προσέγγιση που κάνει ο Σύλλογος Δανειοληπτών Ελβετικού Φράγκου (ΣΥ.ΔΑΝ.Ε.Φ.), με την επίκληση της προγενέστερης νομολογίας πριν την τροποποίηση του ν.2251/1994 το 2018, ισχυριζόμενος ότι δήθεν στην έννοια του καταναλωτή εξακολουθεί να υπάγεται και μια ένωση προσώπων που διατηρεί επιχείρηση εκμετάλλευσης πρατηρίου υγρών καυσίμων δεν βρίσκει έρεισμα στο σαφές γράμμα του ισχύοντος σήμερα ορισμού του καταναλωτή (άρθρο 1α παρ.1 του ν.2251/1994 ως εισηχθη με το άρθρο 100 του ν.4512/2018).

Είναι δηλαδή απολύτως σαφές ότι ως καταναλωτές κατά τη νεοεισαχθείσα το 2018 διάταξη του άρθρου 1α παρ.1 του ν.2251/1994 νοούνται πλέον **μόνον τα φυσικά πρόσωπα**, ενώ εκφεύγουν της προστασίας τα νομικά πρόσωπα και οι ενώσεις προσώπων χωρίς νομική προσωπικότητα. Περαιτέρω, τα φυσικά πρόσωπα προστατεύονται **μόνον όταν συναλλάσσονται για να καλύψουν προσωπικές ή**

οικογενειακές ανάγκες, και όχι όταν ενεργούν στο πλαίσιο της επαγγελματικής ή επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Εν όψει των ανωτέρω, η «ένωση προσώπων που διατηρεί επιχείρηση εκμετάλλευσης πρατηρίου υγρών καυσίμων» δεν έχει πλέον την ιδιότητα του καταναλωτή. Συνεπώς δεν υφίσταται καν η προϋπόθεση της έναρξης της δίκης με αγωγή καταναλωτή ή ένωσης καταναλωτών, όπως ρητά επιτάσσει το άρθρο 14 παρ. 4ι του ν. 2251/1994.

Ασφαλώς, όπως προαναφέραμε για την επίμαχη υπ' αριθμ. 86/2017 απόφαση του Εφετείου Αιγίου υπάρχει και πρόσθετος λόγος αδυναμίας χρησιμοποίησής της ως βάσης για την έκδοση Υπουργικής Απόφασης βάσει του άρθρου 14 παρ. 4ι του ν. 2251/1994, **καθώς η εν λόγω απόφαση δεν προέβη καν σε κρίση καταχρηστικότητας κάποιου Γενικού Όρου Συναλλαγών βάσει του ν. 2251/1994.**

Επιπρόσθετα, δε και σε κάθε περίπτωση, ακόμα και αν δεν υπήρχαν οι ως άνω πρόσθετοι λόγοι, η ύπαρξη των αντίθετων δικαστικών αποφάσεων του Αρείου Πάγου 4/2019 (Ολομέλεια) και 948/2021 (Α1' Πολιτικό Τμήμα επί συλλογικής αγωγής) δεν θα μπορούσε να ενεργοποιήσει την έκδοση Υπουργικής Απόφασης βάσει του άρθρου 14 παρ. 4ι του ν. 2251/1994, ως αιτείται ο Σύλλογος Δανειοληπτών Ελβετικού Φράγκου (ΣΥ.ΔΑΝ.Ε.Φ.), είτε με επίκληση της επίμαχης υπ' αριθμ. 86/2017 απόφασης του Εφετείου Αιγίου, είτε με επίκληση της υπ' αριθμ. 17/2017 απόφασης του Εφετείου Λάρισας, είτε με επίκληση της υπ' αριθμ. 35/2015 του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ρόδου.

ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ
Ο προϊστάμενος του Τμήματος Εξυπηρέτησης
Κοινού και Πρωτοκόλλου

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ ΕΜΠΟΡΙΟΥ

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

Εσωτ. Διανομή:

1. Υπουργό Ανάπτυξης
2. Γενικό Γραμματέα Εμπορίου
3. Προϊσταμένη Γεν. Διεύθυνσης Αγοράς και Προστασίας Καταναλωτή
4. Διεύθυνση Προστασίας Καταναλωτή, Τμήμα Γ'